

Field : Physical Education, Sport Pedagogy

Type : Research Article

Received: 14.03.2016 - *Accepted*: 30.04.2016

Eğitim Kademesi ve Akademik Başarı Açısından Sporcu ğrencilerin ğrenme Stilleri

**Ceyhun ALEMDAĐ¹, Arslan KALKAVAN², Serdar ALEMDAĐ¹,
Abdullah Bora ZKARA¹**

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Trabzon, TÜRKİYE

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Rize, TÜRKİYE

E-Posta: calemdag@ktu.edu.tr

z

Araştırmanın amacı, sporcu öğrencilerin baskın öğrenme stillerini belirleyerek, eğitim kademesi ve akademik başarıları açısından incelemektir. Araştırmanın alışma grubunu, 350'si ortaöğretim ve 132'si yükseköğretimde öğrenim gören, 482 sporcu ğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kolb ğrenme Stili Envanteri-III (KÖSE-III) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, χ^2 (Chi-square) ve Kruskal-Wallis H testleri kullanılmıştır. Sporcu ğrencilerin öğrenme stilleri eğitim kademesine göre farklılaşmazken, akademik başarıları öğrenme stillerine göre farklılık göstermiştir. Araştırma sonucunda, sporcu öğrencilerin en fazla değiştirme, en az ise yerleştirme öğrenme stillerine sahip oldukları görülmüştür. Buna ek olarak, yerleştirme öğrenme stillerine sahip öğrencilerin akademik başarılarının değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin akademik başarılarından yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca eğitim kademesi değişkeninin, sporcu öğrencilerin öğrenme stillerini belirleyici bir özellik olmadığu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu ğrenci, Kolb ğrenme stili modeli, ortaöğretim, yksekğretim

The Learning Styles of Student Athletes according to Alma Mater and Academic Achievement

Abstract

This study aims to determine the dominant learning styles of student athletes and investigate these styles in respect to alma mater and academic achievement. The study's sample group consists of 482 student athletes (350 studying at secondary education/high school, 132 studying at higher education/university). Kolb Learning Style Inventory-III (LSI-III) was used as a data collection tool in the study. Data was analyzed using χ^2 (Chi-Square) and Kruskal-Wallis H tests. Whereas learning styles of the student athletes did not differ according to the alma mater, their academic achievements differed depending on their learning styles. In the research result it has found out that the student athletes mostly have diverging learning styles, and styles of the accommodating came at least. Additionally, academic achievement of student athletes have accommodating learning style was higher than academic achievement of student athletes have diverging learning style. Furthermore it could be said that the alma mater is not a decisive factor in the learning style of the student athletes.

Keywords: student athletes, Kolb's model of learning styles, secondary education, higher education

Giriş

Tüm öğrenmelerin zihindeki bir yapılandırma sonucu oluştuğu varsayımı üzerine temellenen yapısalcı kuramda öğrenilecek öğeler daha önce öğrenilenlerle zihinde ilişkilendirerek yapılandırılırlar (Connell & Franklin, 1994; Jonassen, 1994; Jonassen, Davidson, Collins, Campbell, & Haag, 1995). Bu durum öğrenilenlerin bireysel özelliklere göre farklılaştığını ortaya koymaktadır (Kuzgun & Deryakulu, 2004). Yapısalcı yaklaşım ile birlikte daha fazla benimsenen öğrenci merkezli eğitim anlayışı (Arslan, 2007; Duffy & Cunningham, 1996; Koç & Demirel, 2004; MEB, 2007; Yaşar, 1998), eğitimcilerin, öğrencilerin bireysel özellikleri üzerinde odaklanmalarını sağlamıştır (Aydın & Yılmaz, 2010; Erdamar Koç & Demirel, 2008; Yurdakul & Demirel, 2011). Öğrenmeye yön veren bireysel özelliklerden biri olan öğrenme stilleri de öğrenme-öğretme sürecinin önemli bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir (Ekici, 2003'ten aktaran Özdemir & Kesten, 2012). Öğrenme stilleri, özellikle üniversitelerde olmak üzere (Can, 2010; Evin Gencil & Köse, 2011; Kaf Hasırcı, 2006; Katrancı & Bozkuş, 2014; Numanoğlu & Şen, 2007; Özgür, 2013; Tuna, 2008; Yalız & Erişti, 2009), eğitimin hemen her kademesi için (Altun & Yazıcı, 2010; Can, 2011; Evin Gencil, 2008-2013; Kaya, Bozaslan, & Fırat Durdukoca, 2012; Mainemelis, Boyatzis, & Kolb, 2002; Oral, 2003; Özsoy, Yağdıran, & Öztürk, 2004; Yazıcılar & Güven, 2009) araştırma konusu olmuştur. Bu bağlamda, özellikle Kolb'un (1999) yaşantısal öğrenme kuramına uygun olarak geliştirdiği öğrenme stilleri envanteri (Learning Style Inventory/LSI) ile birlikte farklı örneklemeler üzerinde araştırmalar yapılmış (Baykara Pehlivan, 2010; Cavas, 2010; Demir, 2008; Güven & Kürüm, 2008; Mutlu, 2008; Özen, 2011; Yılmaz Soylu & Akkoyunlu, 2009); bu araştırmalar, okullardaki eğitim-öğretim sürecinin, öğrencilerin öğrenme süreçlerine göre yapılandırılması gerekliliğini ortaya çıkarmıştır (Ekici, 2013). Spor alanında, gerek ilköğretim gerekse lisans ve sonrası dönemde yapılandırmacılığın önemine değinilmiş olmasına karşın (Aracı, 2007; Demirhan, İnce, Koca, & Kirazcı, 2010); öğrenciler üzerinde bu konu kapsamındaki araştırmaların sınırlılığı dikkat çekmektedir (Alemdağ & Öncü, 2015; Çelik & Şahin, 2011; Ristori, Eberman, Tripp, & Kaminski, 2011; Yalız & Erişti, 2009). Lise ve üniversitede öğrenim gören öğrenciler için spor ayırt edici bir özellik olarak ele alındığında, bu özellikleri ile ortak bir paydada birleşen öğrencilerin, öğrenme tercihleri ve özellikleri açısından da benzer özellikler gösterebilecekleri düşünülmüştür. Bu bağlamda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

- 1- Sporcu öğrencilerin öğrenme stili kategorilerine ilişkin dağılımları arasında anlamlı bir fark var mı?
- 2- Sporcu öğrencilerin öğrenme stilleri ile eğitim kademeleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?
- 3- Sporcu öğrencilerin akademik başarıları, öğrenme stillerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Araştırma betimsel türdedir. Çalışma grubuna ilişkin özellikler tarama yöntemi ile betimlenmiştir (Fraenkel, Wallen, & Huyn, 1993). Araştırma, Trabzon (Türkiye) ilinde; 2015-2016 eğitim öğretim döneminin ilk yarısında yürütülmüştür. Grubun durum ve özelliklerine ilişkin veriler, “özellikle tarama amacıyla yaygın olarak kullanılan” anket tekniği ile toplanmıştır (Erkuş, 2009).

Katılımcılar

Çalışma grubu, 350 (%72,6)'si ortaöğretim ve 132 (%27,4)'si yükseköğretimde öğrenim gören, toplam 482 sporcu lisansı olan öğrenciden oluşmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Veriler, Kolb Öğrenme Stili Envanteri-III (KÖSE-III) ile toplanmıştır. Bireylerin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla Kolb (1999) tarafından geliştirilen ve Evin Gencil (2007) tarafından Türkçe'ye uyarlanarak geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan envantere dört öğrenme stili tanımlanmıştır. Öğrenme stili boyutlarının Cronbach Alpha güvenilirlik katsayılarının .71 ile .80 arasında değiştiği belirlenmiştir.

Verilerin Analizi

Veriler, SPSS 22 istatistik paket programı aracılığıyla χ^2 (Chi-Square) testi ve Kruskal Wallis-H testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular

Tablo 1'de verilen tek örneklem χ^2 testi sonucuna göre, sporcu öğrencilerin 179'unun (%37.1) değiştirme, 121'inin (%25.1) özümseme, 101'inin (%21) ayrıştırma ve 81'inin (%16.8) yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Öğrenciler en fazla değiştirme, en az ise yerleştirme öğrenme stiline sahiplerdir. Tercih edilen öğrenme stilleri arasında gözlenen fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur, $\chi^2(3)=44.51$, $p<.01$.

Tablo 1. Sporcu Öğrencilerin Öğrenme Stilleri

Öğrenme stili	n	%
Değiştirme (Diverging)	179	37.1
Özümseme (Assimilating)	121	25.1
Ayrıştırma (Converging)	101	21
Yerleştirme (Accommodating)	81	16.8
Toplam	482	100

$\chi^2 = 44.51$, $sd=3$, $p=.00$

Öğrenme stillerinin, eğitim kademesi değişkenine göre dağılımına ilişkin χ^2 testi sonuçları incelendiğinde, değiştirme öğrenme stiline sahip sporcu öğrencilerin oranı lisede %38.6, üniversitede %33.3 iken; özümseme öğrenme stiline sahip sporcu öğrencilerin oranı lisede %23.3, üniversitede %32.6 olarak belirlenmiştir. Ayrıca ayrıştırma öğrenme stiline sahip sporcu öğrencilerin oranı lisede %22, üniversitede %18.2 olarak tespit edilirken; yerleştirme öğrenme stiline sahip sporcu öğrencilerin oranı ise lisede %17.1, üniversitede %15.9 olarak belirlenmiştir (Tablo 2). Eğitim kademesi değişkenine göre öğrenme stillerinde görülen bu farklılığın χ^2 testi sonucunda istatistiksel açıdan anlamlı olmadığı bulunmuştur, $\chi^2(3)=5.51$, $p>.05$.

Tablo 2. Sporcu Öğrencilerin Öğrenme Stilleri ile Eğitim Kademesi Değişkeni için χ^2 Testi Sonuçları

Eğitim Kademesi	n(%)	Öğrenme Stilleri				Toplam
		Değiştirme	Özümseme	Ayrıştırma	Yerleştirme	
Lise	n(%)	135(38.6)	78(23.3)	77(22)	60(17.1)	350(100)
Üniversite	n(%)	44(33.3)	43(32.6)	24(18.2)	21(15.9)	132(100)
Toplam	n(%)	179(37.1)	121(25.1)	101(21)	81(16.8)	482(100)

$$\chi^2 = 5.51, sd=3, p=.14$$

Sporcu öğrencilerin akademik başarılarının öğrenme stillerine göre Kruskal Wallis testi sonuçları Tablo 3'te verilmiştir. Analiz sonuçları, sporcu öğrencilerin akademik başarılarının, öğrenme stillerine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığını göstermektedir $\chi^2(sd=3, n=482)=8.15, p<.05$. Bu bulgu öğrenme stillerinin, sporcu öğrencilerin akademik başarılarında farklı etkilere sahip olduğunu gösterir. Grupların sıra ortalamaları dikkate alındığında, en yüksek akademik başarıya yerleştirme öğrenme stiline sahip sporcu öğrencilerin, en düşük akademik başarıya ise değiştirme öğrenme stiline sahip sporcu öğrencilerin sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Sporcu Öğrencilerin Akademik Başarılarının Öğrenme Stiline Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Öğrenme Stili	n	Sıra Ort.	sd	χ^2	p	Anlamlı Fark
Değiştirme (D)	179	220.23	3	8.15	.04	D-Y
Özümseme (Ö)	121	254.23				
Ayrıştırma (A)	101	242.64				
Yerleştirme (Y)	81	268.07				

Sonuç

Kolb öğrenme stili envanteri, Türkiye'de öğrenme stillerinin incelendiği çalışmalarda en çok tercih edilen ölçme araçlarından biridir (Ekici, 2013). Bu çalışmada da öğrencilerin öğrenme yöntem ve teknikleri ile ilgili yönelimleri Kolb Öğrenme Stili Modeli'ne göre incelenmiştir. Araştırmada, öğrencilerin daha çok değiştirme ve ardından özümseme öğrenme stiline sahip oldukları ve en az yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları ve öğrenme stilleri arasındaki farklılığın anlamlı olduğu belirlenmiştir. Yani sporcu öğrencilerin öğrenme özelliklerinin, daha çok değiştirme ve özümseme öğrenme stillerindeki öğrenme özelliklerine uygun olduğunu; en az ise yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları ve öğrenme özelliklerine uygun olduğunu söyleyebiliriz. Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin incelendiği çalışmalarda da, öğretmen adaylarının en az yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları ve baskın öğrenme stillerinin ağırlıklı olarak özümseme ve değiştirme öğrenme stilleri arasında değiştiği görülmüştür (Alemdağ & Öncü, 2015; Ristori, Eberman, Tripp, & Kaminski, 2011; Çelik & Şahin, 2011; Yalız & Erişti, 2009). Sonuçlar arasındaki benzerliğin, benzer özelliklere sahip (daha çok sporcu öğrencilerden oluşan) beden eğitimi öğretmen adaylarından alınan ölçümlerden kaynaklandığı söylenebilir. Öğrenme stillerinin, profesyonel altmışbir dağcıdan oluşan bir grup üzerinde (Bektaş, 2013) ve beden eğitimi ve spor yüksekokullarında

görev yapan öğretim elemanları üzerinde (Çağlayan, 2011) incelendiği çalışmalarda da grupların en az yerleştirme öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Ancak bu çalışmalardaki baskın öğrenme stilleri incelendiğinde, özümseme öğrenme stiline yanında ayırıştırma öğrenme stiline tercih edildiği görülmektedir. Öğrenme stili tercihlerindeki bu farklılığın, tek bir spor branşından ve yaşça büyük olan öğretim elemanlarından alınan ölçümlerden kaynaklanmış olabileceği düşünülebilir. Bu sonuçları kuramsal yapıya göre değerlendirecek olursak değiştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin yaratıcı yönlerinin gelişmiş olduğu vurgulanmaktadır (Ridin & Rayner, 1998). Ayrıca seçenekler arasında seçim yapmakta ve karar vermede güçlük çekme, zaman zaman öğrenme fırsatlarını değerlendirmede yetersiz kaldıklarına dikkat çekilmiştir (Ergür, 1998).

Öğrenme stillerinin süreç içerisinde farklılaşıp farklılaşmadığının incelendiği ve anlamlı sonuçların elde edildiği çalışmalar olmasına rağmen (Alemdağ & Öncü, 2015; Evin Gencel & Köse, 2011; Katrancı & Bozkuş, 2014; Kurbanoglu & Akkoyunlu, 2008; Özdemir & Kesten, 2012); istatistiksel açıdan anlamlı sonuçların bulunmadığı çalışmaların olduğu da görülmüştür (Çelik & Şahin, 2011; Kaf Hasırcı, 2006; Tuna, 2008; Yalız & Erişti, 2009; Yenice, 2012). Bu çalışmada da lise ve üniversitedeki sporcu öğrencilerin öğrenme stilleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Spor yapmak, eğitimin hangi kademesinde (lise, üniversite, vb.) olursa olsun, alınan eğitime ilave bir özellik ve ortaklıktır. Spor yapan öğrencilerin diğer öğrencilere göre daha fazla ortak özelliğe sahip olduğu ve sporun ayırt edici özelliği düşünüldüğünde, öğrenme tercihleri ve özellikleri açısından da benzer özellikler göstermeleri beklenebilir. Nitekim pek çok araştırma sporcuların öğrenmeleri ile ilgili benzer sonuçlara ulaşımlardır (Jones, 2010; Singer, 1980; Türkmen, 2013). Eğitim kademesini de bir süreç olarak ele aldığımızda ortak paydaları spor yapmak olan lise ve üniversite öğrencilerinin öğrenme stilleri arasında anlamlı bir fark olmayışı beklenen bir sonuçtur.

Sporcu öğrencilerin akademik başarılarının, öğrenme stillerine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı bu çalışmada, en yüksek akademik başarıya yerleştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin sahip olduğu belirlenmiştir. Sporcu öğrencilerin ağırlıklı olarak değiştirme ve özümseme öğrenme stiline tercih etmeleri (%62), buna rağmen yerleştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin (%16) akademik ortalamalarının daha yüksek olması, değiştirme ve özümseme öğrenme stiline sahip öğrencilerin ihmal edildiği ya da öğretmenlerin/öğretim elemanlarının daha çok yerleştirme öğrenme stiline sahip öğrencilerin öğrenme özelliklerine uygun ders anlattıkları şeklinde yorumlanabilir. Araştırmalar, öğretim ortamlarının öğrencilerin öğrenme stilleri dikkate alınarak tasarlandığında öğrenme başarısının arttığını göstermektedir (Hein & Budny, 2000; Yazıcılar & Güven, 2013). O halde ağırlıklı olarak tercih edilen öğrenme stiline sahip öğrencilerin daha düşük akademik ortalamaya sahip olmaları birtakım tedbirler almayı beraberinde getirir.

Sonuç olarak bu çalışmada, sporcu öğrencilerin büyük bir kısmının değiştirme öğrenme stiline sahip oldukları ve öğrenme stillerinin akademik başarılarına göre farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Ayrıca eğitim kademesi açısından sporcu öğrencilerin öğrenme stilleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark görülmemiştir. Sporcu öğrencilerin daha çok değiştirme ve özümseme öğrenme stillerine sahip olması ve bu öğrenme stillerine sahip öğrencilerin akademik ortalamalarının daha düşük olması nedeni ile eğitim ortamlarının (daha çok spor liseleri ya da spor bilimleri lisans programları), ağırlıklı olarak değiştirme ve özümseme öğrenme stillerinin özelliklerine uygun tasarlanmasına dikkat edilmelidir. Bunu yaparken hiçbir öğrenciyi/öğrenme stiline ihmal etmemeye (tüm öğrencilerin öğrenme özellikleri dikkate almaya) özen gösterilmelidir. Çünkü öğrencilerin baskın öğrenme stilleri

olmakla birlikte, her biri belirli oranlarda diğer öğrenme stillerinin özelliklerini de taşımaktadırlar. Eğitim ortamının öğrencilerin öğrenme stillerine uygun tasarlanması, onların konuları daha iyi kavramalarını ve öğrenme başarılarının atmasını beraberinde getirecektir.

Çalışma grubunun lise ve üniversitede öğrenim gören sporcu öğrencilerden oluşması araştırmanın sınırlılığı olarak değerlendirilebilir. Sonraki çalışmalarda lisansüstü öğrencilerinin de dahil edilmesi ile daha geniş örneklem grupları üzerinde çalışmalar yapılabilir. Ayrıca öğrenme stillerinin dikkate alındığı öğrenme ortamlarında öğrenme stillerinin etkisinin incelendiği deneysel çalışmalar da tasarlanabilir.

KAYNAKÇA

Alemdağ C, Öncü E (2015). Kolb öğrenme stili modeline göre beden eğitimi öğretmeni adayları. *Alan Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 1-12.

Altun F, Yazıcı H (2010). Learning styles of the gifted students in Turkey. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 9, 198-202.

Aracı H (2007). Yapılandırmacı yaklaşımla beden eğitimi ve spor etkinlikleri. Ankara: Nobel Yayın.

Arslan M (2007). Eğitimde yapılandırmacı yaklaşımlar. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 40(1), 41-61.

Aydın N, Yılmaz A (2010). Yapılandırıcı yaklaşımın öğrencilerin üst düzey bilişsel becerilerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 57-68.

Baykara Pehlivan K (2010). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir çalışma. *İkögretim Online*, 9(2), 749-763.

Bektaş F (2013). Determining learning styles of the professional mountaineers. *Educational Research and Reviews*, 8(6), 212-217.

Can Ş (2010). Determination of the learning styles of the pre-school teacher candidates (The case of Muğla University, Turkey). *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2, 4137-4141.

Can Ş (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile bazı değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41, 70-82.

Cavas B (2010). A study on pre-service science, class and mathematics teachers' learning styles in Turkey. *Science Education International*, 21(1), 47-61.

Connell TH, Franklin C (1994). The internet: Educational issues. *Library Trends*, 42(4), 608-625.

Çağlayan HS (2011). The investigation of academicians' learning styles in school of physical education and sports in Turkey. *Educational Research and Reviews*, 6(3), 326-333..

Çelik F, Şahin H (2011). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği öğretmen adaylarının cinsiyet ve öğrenim gördükleri sınıf düzeyleri bakımından öğrenme stillerinin incelenmesi (MAKÜ Örneği). *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 31, 23-38.

Demir T (2008). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri ve bunların çeşitli değişkenlerle ilişkisi (Gazi Üniversitesi Örneği). *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1(4), 129-148.

Demirhan G, İnce ML, Koca C, Kirazcı S (Ed.) (2010). Öğretim modelleri ve güncel araştırmalar. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi.

Duffy TM, Cunningham DJ (1996). Constructivism: Implications for the design and delivery of instruction. In D. Jonassen (Ed.). Educational communications and technology (p. 170-199). New York: Simon & Schuster Macmillan.

Ekici G (2013). Gregorc ve Kolb öğrenme stili modellerine göre öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin cinsiyet ve genel akademik başarı açısından incelenmesi. Eğitim ve Bilim, 38(167), 211-225.

Erdamar Koç G, Demirel M (2008). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının duyuşsal ve bilişsel öğrenme ürünlerine etkisi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 6(4), 629-661.

Ergür DO (1998). Hacettepe üniversitesi dört yıllık lisans programlarındaki öğrenci ve öğretim üyelerinin öğrenme stillerinin karşılaştırılması. Yayımlanmamış doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Erkuş A (2009). Davranış bilimleri için bilimsel araştırma süreci (2. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Evin Gencil İ (2007). Kolb'un deneyimsel öğrenme kuramına dayalı öğrenme stilleri envanteri-III'ü Türkçe'ye uyarlama çalışması. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 9(2), 120-139.

Evin Gencil İ (2008). The effect of instruction based on Kolb's experiential learning theory on attitude, achievement and retention in social studies. Elementary Education Online, 7(2), 401-420.

Evin Gencil İ (2013). Teachers' teaching style preferences: A comparison of Turkey and the USA. International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 8(8), 635-648.

Evin Gencil İ, Köse A (2011). Relationship between the prospective science teachers' learning styles, learning and study strategies, and self-efficacy beliefs in science teaching. Journal of Theory and Practice in Education, 7(2), 311-333.

Fraenkel JR, Wallen NE, Hyun HH (1993). How to design and evaluate research in education (Vol. 7). New York: McGraw-Hill.

Güven M, Kürüm D (2008). The relationship between teacher candidates' learning styles and critical thinking dispositions. Elementary Education Online, 7(1), 53-70.

Hein TL, Budny DD (2000). Styles and types in science and engineering education. In Paper Presented International Conference on Engineering and Computer Education. Sao Paulo, Brazil.

Jonassen DH (1994). Thinking Technology: Toward a Constructivist Design Model. Educational technology, 34(4), 34-37.

Jonassen D, Davidson M, Collins M, Campbell J, Haag BB (1995). Constructivism and computer-mediated communication in distance education. American journal of distance education, 9(2), 7-26.

Jones DC (2010). Hey coach, one teaching style does not fit all. World Swimming Coaches Association Newsletter, 10(4), 4-6.

- Kaf Hasırcı Ö (2006). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri: Çukurova Üniversitesi Örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2(1), 15-25.
- Katrancı Y, Bozkuş F (2014). Learning styles of prospective mathematics teachers: Kocaeli University Case. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116, 328-332.
- Kaya A, Bozaslan H, Fırat Durdukoca Ş (2012). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile ders çalışma alışkanlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(41), 131-146.
- Koç G, Demirel M (2004). Davranışçılıktan yapılandırmacılığa: Eğitimde yeni bir paradigma. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27, 174-180.
- Kolb DA (1999). *The Kolb learning style inventory, Version 3*. Boston, MA: Hay Group, Hay Resources Direct.
- Kurbanoğlu S, Akkoyunlu B (2008). Bilgi yönetimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Türk Kütüphaneciliği*, 22(3), 296-307.
- Kuzgun Y, Deryakulu D (2006). Bireysel farklılıklar ve eğitime yansımaları. Y. Kuzgun ve D. Deryakulu (Ed.). *Eğitimde Bireysel Farklılıklar* (s. 7). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Mainemelis C, Boyatzis RE, Kolb DA (2002). Learning styles and adaptive flexibility, testing experiential learning theory. *Management Learning*, 33(1), 5-33.
- Milli Eğitim Bakanlığı [MEB] (2007). Öğrenci merkezli eğitim uygulama modeli. Ankara: Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı.
- Mutlu M (2008). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17, 1-21.
- Numanoğlu G, Şen B (2007). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 129-148.
- Oral B (2003). An investigation of the learning styles of secondary school students. *Educational Administration in Theory and Practice*, 35, 418-435.
- Özdemir N, Kesten A (2012). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve bazı demografik değişkenlerle ilişkisi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(1), 361-377.
- Özen Y (2011). Sosyal bilgiler eğitimi öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri ve bunların çeşitli değişkenlerle ilişkisi (Erzincan Üniversitesi Örneği). *Akademik Bakış Dergisi*, 24(2), 1-20.
- Özgür H (2013). BÖTE bölümü öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 103-118.
- Özsoy N, Yağdıran E, Öztürk G (2004). Onuncu sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ve geometrik düşünme düzeyleri. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 16, 50-63.
- Ridin R, Rayner S (1998). *Cognitive styles and learning strategies: Understanding style differences in learning and behavior*. London: David Fulton Publishers.
- Ristori CA, Eberman LE, Tripp BL, Kaminski TW (2011). Athletic training student learning style. *International Journal Of Athletic Therapy & Training*, 16(2), 33-37.

- Singer RN (1980). Motor learning and human performance (3rd ed.). New York: Macmillan.
- Tuna S (2008). Resim iş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 7(25), 252-261.
- Türkmen M (2013). The relationships between gender, physical self-perception, sport experience, motivation orientations and academic success. International Journal of Academic Research Part B; 2013; 5(5), 66-72.
- Yalız D, Erişti B (2009). Anadolu üniversitesi beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri. Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 4(4), 156-163.
- Yaşar Ş (1998). Yapısalcı kuram ve öğrenme-öğretme süreci. Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 8(12), 68-75.
- Yazıcılar Ö, Güven B (2009). The effects of learning style activities on academic achievement, attitudes and recall level. Elementary Education Online, 8(1), 9-23.
- Yenice N (2012). A review on learning styles and critically thinking disposition of pre-service science teachers in terms of miscellaneous variables. Asia-Pacific Forum on Science Learning and Teaching, 13(2), 1-31.
- Yılmaz Soylu M, Akkoyunlu B (2009). The effect of learning styles on achievement in different learning environments. The Turkish Online Journal of Educational Technology, 8(4), 43-50.
- Yurdakul B, Demirel Ö (2011). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının öğrenenlerin üstbiliş farkındalıklarına katkısı. Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi, 1(1), 71-85.